

۴-۴-۱- نتایج آزمایش

آن چه را که در این آزمایش فرا گرفته‌اید به اختصار شرح

دهید.

۱-۵-۱ روش ژاپنی

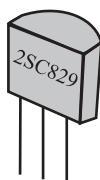
در این روش نام گذاری، نام ترانزیستور با پیشوند ۲S شروع می‌شود و به دنبال آن یکی از حروف A، B، C، D می‌آید که هر کدام از حروف مفاهیمی به شرح زیر دارند. **A**: ترانزیستور PNP و در فرکانس‌های زیاد نیز می‌تواند کار کند.

B: ترانزیستور PNP و در فرکانس‌های کم نیز می‌تواند کار کند.

C: ترانزیستور NPN و در فرکانس‌های زیاد نیز می‌تواند کار کند.

D: ترانزیستور NPN و در فرکانس‌های کم نیز می‌تواند کار کند.

بعد از این حروف تعداد ۲، ۳ یا ۴ رقم عدد قرار می‌گیرد که با مراجعه به جدول مشخصات ترانزیستورها می‌توان مشخصات ترانزیستور را استخراج کرد. برای مثال ترانزیستور ۲SC۸۲۹، ترانزیستور NPN است و در فرکانس‌های زیاد نیز به خوبی کار می‌کند. سایر مشخصات این ترانزیستور را می‌توان با مراجعه به جدول مشخصات ترانزیستورها استخراج کرد، شکل ۲۰-۱.

شکل ۲۰-۱ نام‌گذاری ترانزیستور به روش ژاپنی

برای بیان نام ترانزیستورهای ژاپنی در بسیاری از موارد حروف ۲S را بیان نمی‌کنند و آن را به صورت C۸۲۹ نمایش می‌دهند.

۲-۵-۱ روش اروپایی

در نام‌گذاری به روش اروپایی، تا سال ۱۹۶۰ میلادی ترانزیستورها را با پیشوند OD، OC با دو، سه یا چهار رقم به دنبال آن مشخص می‌کردند. حروف OC برای

۵-۱ نام‌گذاری ترانزیستورها

برای نام‌گذاری ترانزیستورها، سه روش رایج در دنیا وجود دارد ولی تعدادی از سازندگان قطعات الکترونیکی از سیستم‌های نام‌گذاری خاص خود استفاده می‌کنند. مثلاً حروف اول شرکت سازنده را روی ترانزیستور می‌نویسند یا حتی به صورت پیش‌شماره می‌آورند. روش‌های رایج نام‌گذاری عبارتند از:

الف: روش ژاپنی

ب: روش اروپایی

پ: روش امریکایی

در این قسمت، روش‌های رایج نام‌گذاری را به طور

خلاصه شرح می‌دهیم:

از حروف S، L، F، D، C و یا U است معانی هریک از این حروف در جدول ۳-۱ آمده است

جدول ۳-۱- مشخصات حروف دوم ترانزیستور

C : ترانزیستور با قدرت کم و فرکانس کار کم
D : ترانزیستور با قدرت بالا و فرکانس کار کم
F : ترانزیستور با قدرت کم و فرکانس کار زیاد
L : ترانزیستور با قدرت بالا و فرکانس کار زیاد
S : ترانزیستور با قدرت کم که برای سوئیچ به کار می رود
U : ترانزیستور با قدرت زیاد که برای سوئیچ به کار می رود

سه رقم بعدی نشان دهنده سری ترانزیستور است. با استفاده از این سه رقم و جدول مشخصات ترانزیستورها می توان سایر مشخصات ترانزیستور را استخراج کرد.

مثلاً در ترانزیستور BC107، جنس نیمه هادی سیلیسیوم (B) است و ترانزیستور با قدرت کم کار می کند و فرکانس کار آن کم (C) است.

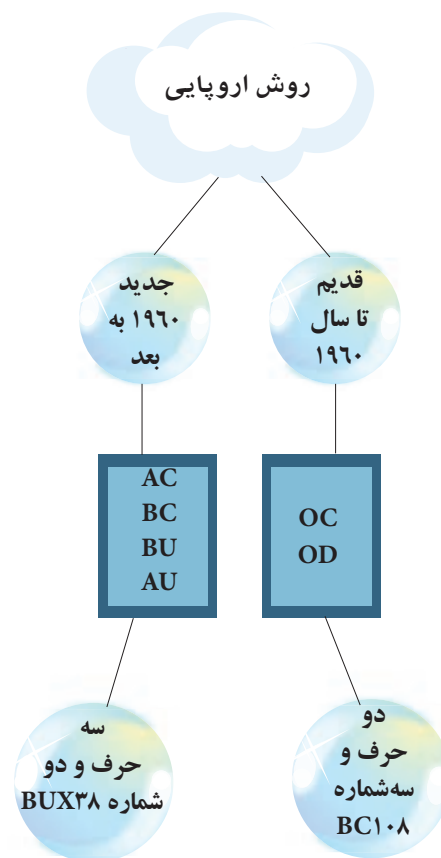
در این روش نام گذاری، نوع ترانزیستور (PNP، NPN) از روی حروف ترانزیستور مشخص نمی شود.

۳-۵-۱ روش آمریکایی

در این روش نام گذاری، ترانزیستورها و کلیه المانهای سه قطبی یعنی المانهایی که سه پایه دارند را با 2N مشخص می کنند و تعدادی رقم را به عنوان سری ترانزیستور به دنبال آن می آورند. حرف N و عدد 2 (2N) فقط نشان می دهد که المان از هر نوعی که باشد سه پایه دارد. سایر مشخصات قطعه مانند نوع قطعه مثلاً ترانزیستور، تریاک، ترانزیستور را

ترانزیستورهای کم قدرت و OD برای ترانزیستورهای با قدرت بالا به کار می روند.

در این نوع نام گذاری، نوع ترانزیستور (PNP، NPN) جنس نیمه هادی به کار برده شده یا محدوده فرکانسی آن مشخص نمی شود. از سال ۱۹۶۰ میلادی به بعد، شیوهی نام گذاری به روش بالا تغییر کرد. به این ترتیب ترانزیستورهایی که بیشتر در رادیو و تلویزیون یا وسایل الکترونیکی عمومی به کار برده می شدند با دو حرف و سه رقم و ترانزیستورهای خاص با سه حرف و دو رقم مشخص شدند، شکل ۲۱-۱. مثلاً ترانزیستور BUX38 ترانزیستور قدرت با فرکانس بالاست.

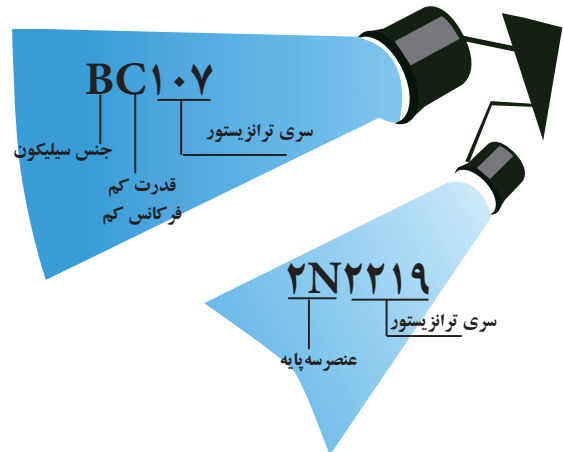

شکل ۲۱-۱ روش نام گذاری اروپایی ترانزیستورها

نام گذاری دو حرف و سه رقم

حرف اول در این روش نشان دهنده جنس نیمه هادی است. اگر جنس نیمه هادی ژرمانیوم باشد با حرف A و اگر سیلیسیوم باشد با حرف B مشخص می شود. حرف دوم یکی

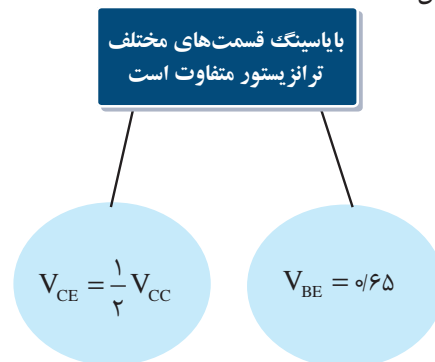
نمی‌توان از روی حرف و اعداد اختصاص داده شده به ترانزیستور مشخص کرد.

شکل ۱-۲۲ روش نام گذاری آمریکایی و اروپایی ترانزیستور

۱-۶ بایاسینگ ترانزیستور

برای این که یک ترانزیستور درست کار کند، ابتدا باید مقادیر ولتاژ و جریان DC ترانزیستور را تأمین کنیم. تأمین ولتاژ پایه های ترانزیستور را بایاسینگ ترانزیستور می‌نامند. ولتاژی که باید به قسمت‌های مختلف یک ترانزیستور یا یک مدار ترانزیستوری اعمال شود با توجه به نوع و کار مدار است. مثلاً در شرایطی لازم است مقدار ولتاژ بیس امیتر ترانزیستور حدود $\frac{1}{65} V_{CC}$ ولت و ولتاژ کلکتور امیتر آن (V_{CE}) ، $\frac{1}{2} V_{CC}$ باشد، شکل ۱-۲۳.

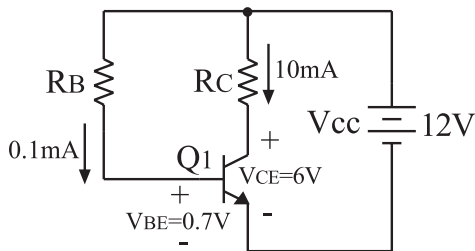
شکل ۱-۲۳ بایاسینگ ترانزیستور

برای تأمین ولتاژهای مورد نیاز برای قسمت‌های مختلف یک تقویت کننده به کمک فقط یک منبع تغذیه، باید از تقسیم کننده های مقاومتی اهمی استفاده کنیم. برای این منظور مقاومت های اهمی را به صورت های مختلف به تقویت کننده

می‌بندیم و با ایجاد افت ولتاژ کافی، ولتاژ و جریان های DC مورد نیاز را به دست می‌آوریم. یادآور می‌شود که انتخاب مقاومت‌ها، هدف‌های دیگری مانند تعیین امپدانس ورودی، امپدانس خروجی، بهره‌ی ولتاژ را نیز در برمی‌گیرد.

برای این که با مقاومت های اهمی بتوانیم افت ولتاژهای مورد نیاز را ایجاد کنیم مثال ساده زیر را مورد بررسی قرار می‌دهیم.

مثال ۱: اگر بخواهیم در مدار ترانزیستور شکل ۱-۲۴ مقادیر $I_B = 0.1 \text{ mA}$ ، $I_C = 10 \text{ mA}$ ، $V_{BE} = 0.7 \text{ V}$ ، $V_{CE} = 6 \text{ V}$ باشد، مقدار مقاومت‌هایی که باید به ترانزیستور اتصال داده شود را محاسبه کنید.

شکل ۱-۲۴ نمونه‌ای از بایاسینگ مستقیم

حل: از روی شکل ۱-۲۴ روابط را می‌نویسیم:

$$V_{CC} = R_C I_C + V_{CE} \quad \text{طبق قانون KVL}$$

$$12 = R_C \times 10 \text{ mA} + 6 \quad \text{در حلقه‌ی خروجی}$$

$$R_C = \frac{12 - 6}{10 \text{ mA}} = 600 \Omega \quad (V_{CE}, R_C, V_{CC})$$

$$V_{CC} = R_B I_B + V_{BE} \quad \text{طبق قانون KVL}$$

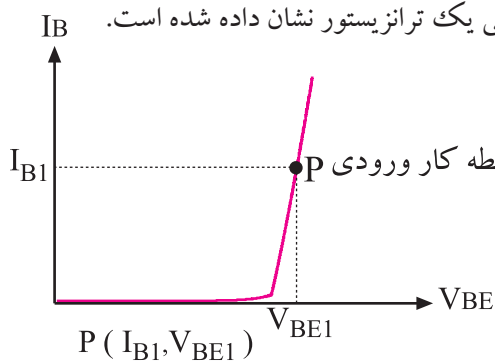
$$12 = R_B \times 0.1 \text{ mA} + 0.7 \quad \text{در حلقه‌ی ورودی}$$

$$R_B = \frac{12 \times 0.1}{0.1} = 113 \text{ k}\Omega \quad (V_{BE}, R_B, V_{CC})$$

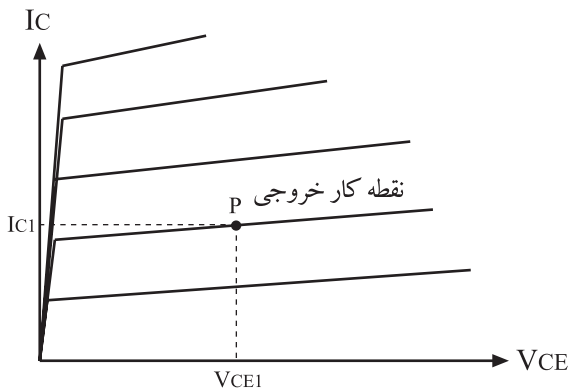
مقادیر V_{CE} ، V_{BE} ، I_C و I_B در یک ترانزیستور را نقطه کار ترانزیستور می‌نامند. برای تأمین ولتاژ و جریان DC مورد نیاز علاوه بر مدار شکل ۱-۲۴ از مدارهای دیگری نیز استفاده می‌شود. در شکل ۱-۲۵ یک نمونه دیگر از مدار بایاسینگ ترانزیستور نشان داده شده است. این نوع مدار را **مدار بایاسینگ کلکتور - بیس** می‌نامند.

۱-۷-۱ - نقطه‌ی کار و خط بار ترانزیستور

۱-۷-۱-۱ نقطه‌ی کار : به مقادیر DC مربوط به I_C ، I_B و V_{BE} و V_{CE} ترانزیستور نقطه‌ی کار ترانزیستور می‌گویند. در شکل ۱-۲۷ نقطه‌ی کار ورودی و در شکل ۱-۲۸ نقطه کار خروجی یک ترانزیستور نشان داده شده است.

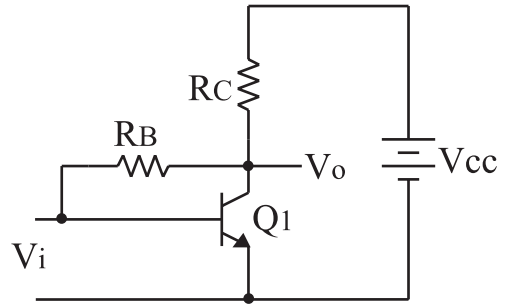
شکل ۱-۲۷ نقطه‌ی کار ورودی روی منحنی مشخصه‌ی ورودی مشخص شده است

شکل ۱-۲۸ نقطه‌ی کار خروجی یک ترانزیستور

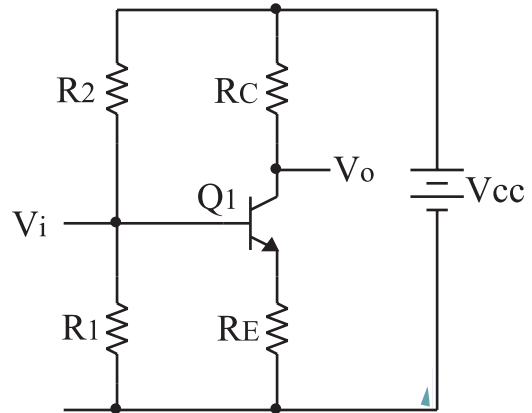
۱-۷-۲ - انتخاب نقطه‌ی کار : برای انتخاب نقطه

کار ، ابتدا باید محدودیت های ترانزیستور را در نظر گرفت. از جمله محدودیت‌ها می‌توان تحمل توان تلف شده در ترانزیستور، حداکثر جریان کلکتور و حداکثر ولتاژ « کلکتور - امیتر » (V_{CE}) را نام برد. توان تلف شده در ترانزیستور تقریباً برابر $P_D = V_{CE} \cdot I_C$ است. به همین جهت نقطه‌ی کار را باید در محلی انتخاب کنیم که حاصل ضرب V_{CE} در I_C (P_D) از ماکزیمم توان قابل تحمل ترانزیستور کمتر و یا مساوی آن باشد. همچنین نقطه‌ی کار در $I_B = 0$ یعنی منطقه‌ی قطع ترانزیستور یا در نقطه‌ی اشباع ترانزیستور قرار نگیرد. به طور

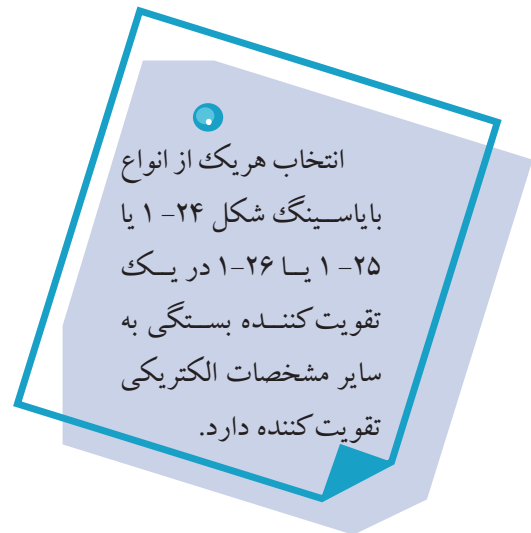

شکل ۱-۲۵ یک نمونه‌ی دیگری از بایاسینگ ترانزیستور (بایاسینگ کلکتور- بیس)

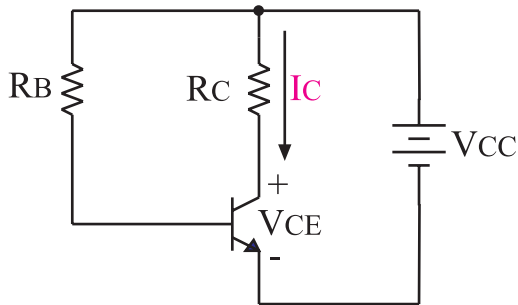
یکی از رایج ترین نوع بایاسینگ ترانزیستور ،مدار شکل ۱-۲۶ است این مدار را **بایاسینگ تقسیم کننده‌ی مقاومتی یا سرخود** می‌نامند .

شکل ۱-۲۶ مدار بایاسینگ ترانزیستور از نوع سرخود

برای رسم خط بار می توان از معادله ی خروجی ترانزیستور استفاده نمود. با توجه به شکل ۱-۳۱ معادله ی ولتاژ خروجی را می نویسیم:

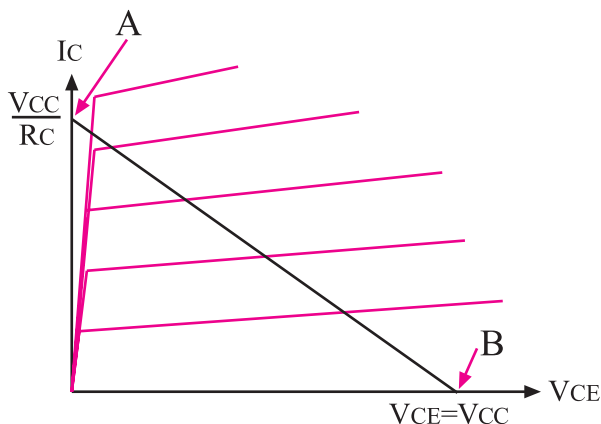
شکل ۱-۳۱ معادله ی ولتاژ خروجی تقویت کننده به صورت $V_{CC} = R_C I_C + V_{CE}$ است.

چون R_C ثابت و مقادیر I_C و V_{CE} متغیر است، یک بار I_C و بار دیگر V_{CE} را مساوی صفر در نظر می گیریم. سپس نقاط به دست آمده را به هم وصل می کنیم تا خط بار به دست آید.

$$\text{نقطه A} \left\{ \begin{array}{l} V_{CE} = 0 \\ V_{CC} = R_C \cdot I_C + 0 \Rightarrow I_C = \frac{V_{CC}}{R_C} \end{array} \right.$$

$$\text{نقطه B} \left\{ \begin{array}{l} I_C = 0 \\ V_{CC} = 0 \times R_C + V_{CE} \Rightarrow V_{CE} = V_{CC} \end{array} \right.$$

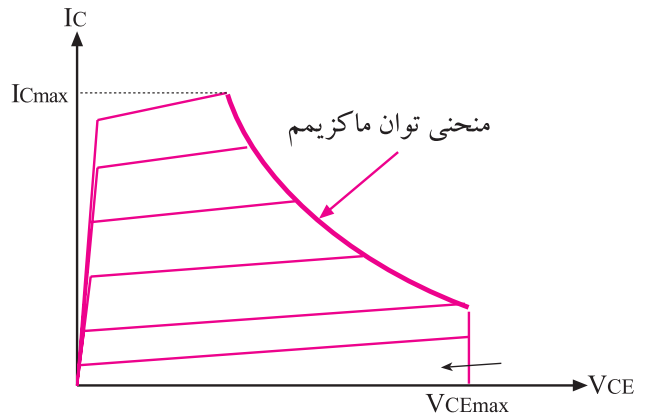
در شکل ۱-۳۲ خط بار یک ترانزیستور که در تقویت کننده شکل ۱-۳۱ به کار رفته است را مشاهده می کنید. با توجه به شرایطی که قبلاً ذکر شد بر روی خط بار می توان تعداد زیادی نقطه ی کار به دست آورد.

شکل ۱-۳۲ نحوه ی ترسیم خط بار

کلی ضمن رعایت موارد فوق، نقطه ی کار باید در محلی قرار گیرد که بتواند سیگنال را از دو طرف به یک اندازه تقویت کند.

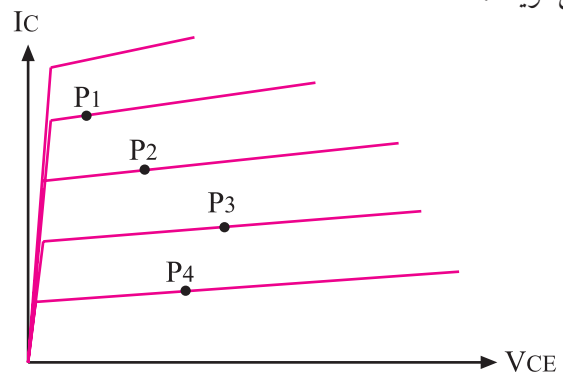
شکل ۱-۲۹ منحنی مشخصه ی خروجی ترانزیستور که در آن حداکثر توان مجاز ترانزیستور مشخص شده است را نشان می دهد.

شکل ۱-۲۹ محدودیت های انتخاب نقطه ی کار با توجه به توان مجاز ترانزیستور

۱-۷-۳ خط بار: بر روی منحنی مشخصه ی خروجی

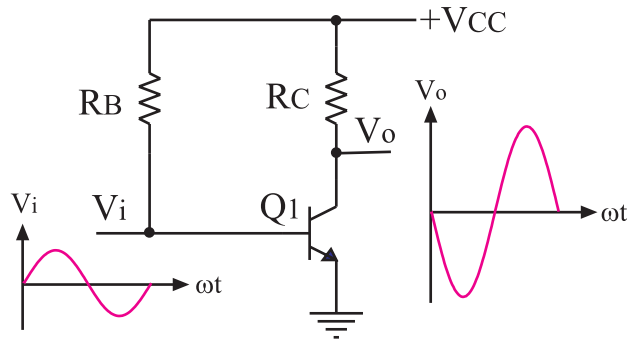
ترانزیستور می توان نقاط زیادی را به عنوان نقطه ی کار انتخاب کرد، شکل ۱-۳۰ با تغییر ولتاژ منبع تغذیه، R_B یا R_C نقطه ی کار جدیدی به دست می آید. اگر چند نقطه کار را در حالت هایی پیدا کنیم که ولتاژ منبع تغذیه و مقاومت R_C ثابت باشند، ملاحظه می کنیم که نقاط مذکور روی یک خط مستقیم قرار می گیرد. به این خط مستقیم «خط بار ترانزیستور» می گویند.

شکل ۱-۳۰ بر روی منحنی مشخصه ی خروجی ترانزیستور، نقاط زیادی را می توان به عنوان نقطه کار انتخاب کرد.

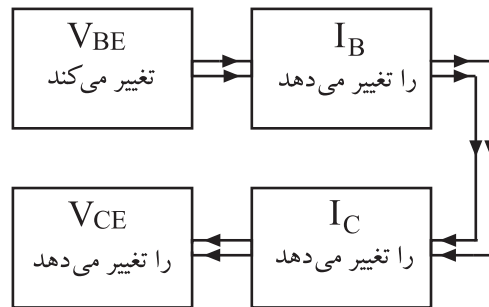
۸-۱ نحوه‌ی تقویت در ترانزیستور

برای این که بتوانیم یک سیگنال الکتریکی را از نظر دامنه یا جریان تقویت کنیم، باید ابتدا ترانزیستور را از نظر ولتاژ DC بایاس کنیم. سپس سیگنال مورد نظر را به ورودی بدهیم و از خروجی تقویت کننده، سیگنال تقویت شده را بگیریم. در شکل ۱-۳۳ یک تقویت کننده ساده‌ی ترانزیستوری نشان داده شده است.

شکل ۱-۳۳ یک تقویت کننده‌ی ساده‌ی ترانزیستوری

در شکل ۱-۳۴ چگونگی تغییر ولتاژ خروجی با تغییر ولتاژ ورودی را مشاهده می‌کنید.

شکل ۱-۳۴ اثر تغییرات V_{BE} بر روی V_{CE}

خازن‌هایی که در مسیر سیگنال‌های ورودی و خروجی قرار گرفته‌اند مانع عبور مقادیر ولتاژ و جریان DC از طبقه‌ای به طبقه دیگر می‌شوند و فقط سیگنال‌های متغیر را عبور می‌دهند. ظرفیت این خازن‌ها در فرکانس‌های صوتی حدود میکروفاراد است.

سیگنال خروجی همان ولتاژ دو سر «کلکتور - امیتر» (V_{CE}) است. برای درک چگونگی تقویت سیگنال با توجه به

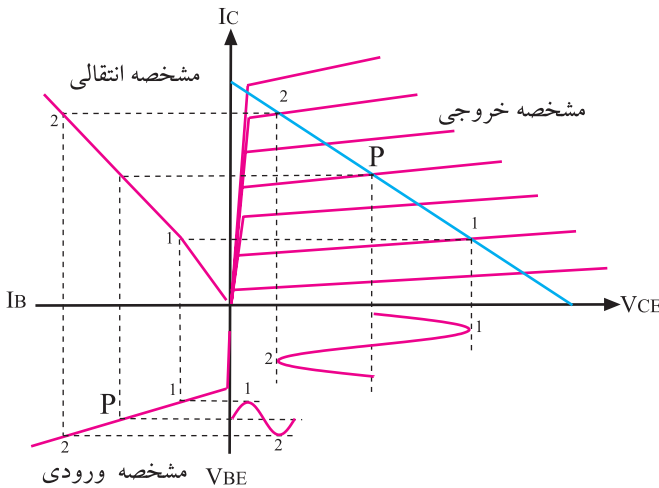
نقطه‌ی کار و خط بار، موضوع را از روی منحنی مشخصه‌های ورودی، انتقالی و خروجی مورد بررسی قرار می‌دهیم.

سیگنال ورودی به پایه بیس و امیتر اعمال می‌شود بنابراین به ولتاژ DC بین بیس و امیتر (V_{BE}) یک ولتاژ متغیر اضافه می‌شود. این ولتاژ متغیر حول نقطه کار ورودی تغییر می‌کند و باعث تغییر I_B و سبب تغییر در I_C می‌شود و تغییرات I_C با توجه به رابطه:

$$V_{CC} = R_C \cdot I_C + V_{CE}$$

ثابت ثابت

باعث ایجاد تغییر در V_{CE} می‌شود. بنابراین خروجی تقویت کننده همان ولتاژ دوسر کلکتور و امیتر است. مراحل تقویت سیگنال را در شکل ۱-۳۵ مشاهده می‌کنید.

شکل ۱-۳۵ تغییر ولتاژ ورودی (V_{BE}) باعث تغییر I_B و تغییر I_B سبب تغییر I_C می‌شود. تغییر I_C مقدار V_{CE} را تغییر می‌دهد

۹-۱ مشخصات تقویت کننده‌های ترانزیستوری

هر تقویت کننده‌ی الکترونیکی دارای یک سری مشخصات کلی و عمومی به شرح زیر است:

الف: امپدانس ورودی تقویت کننده

ب: امپدانس خروجی تقویت کننده

ج: بهره‌ی ولتاژ

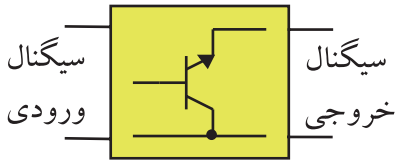
د: بهره‌ی جریان

ه: حداقل فرکانس کار (فرکانس قطع پایین)

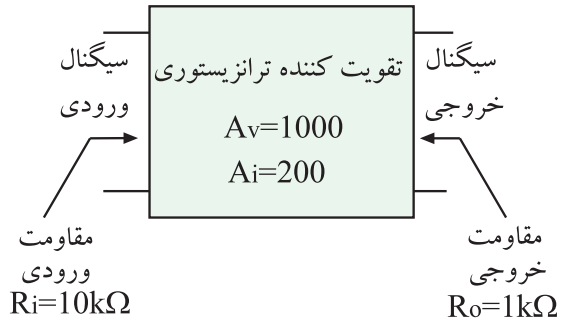
و: حداکثر فرکانس کار (فرکانس قطع بالا)

۳-۱۰-۱ آرایش کلکتور مشترک

چنانچه پایه مشترک بین ورودی و خروجی کلکتور باشد، تقویت کننده را کلکتور مشترک می نامند.

شکل ۳۹-۱- تقویت کننده‌ی کلکتور مشترک

شکل ۳۶-۱ بلوک دیاگرام یک تقویت کننده‌ی عمومی

نکته مهم:

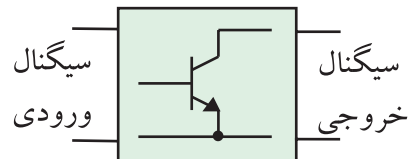
منظور از مشترک بودن یک پایه‌ی ترانزیستور اشتراک از نظر AC است، لذا اگر پایه‌ای از نظر DC به منبع تغذیه متصل باشد چون قطب‌های منبع تغذیه با خازن داخلی آن از نظر AC اتصال کوتاه می شود آن پایه مشترک است.

۱۰-۱ آرایش ترانزیستور

در تقویت کننده‌ها، همیشه یک پایه ترانزیستور بین ورودی و خروجی به صورت مشترک قرار می گیرد، زیرا ترانزیستور سه پایه دارد و ما نیاز به دو پایه ورودی و دو پایه خروجی داریم. لذا باید یکی از پایه‌های ترانزیستور به صورت مشترک بین ورودی و خروجی ترانزیستور قرار گیرد.

۱-۱۰-۱ آرایش امیتر مشترک

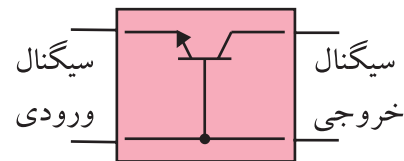
اگر پایه مشترک بین ورودی و خروجی امیتر باشد، تقویت کننده را امیتر مشترک می نامند، شکل ۳۷-۱. علت نام گذاری این آرایش به خاطر مشترک بودن پایه امیتر است.

شکل ۳۷-۱ تقویت کننده‌ی امیتر مشترک

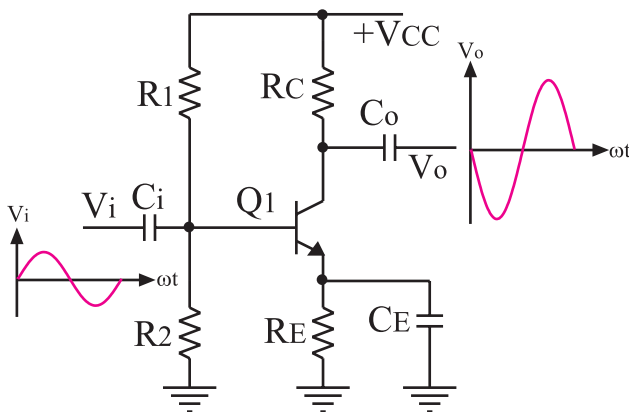
۲-۱۰-۱ آرایش بیس مشترک

اگر پایه مشترک بین ورودی و خروجی بیس باشد، تقویت کننده را بیس مشترک می نامند، شکل ۳۸-۱.

شکل ۳۸-۱ تقویت کننده بیس مشترک

مشخصات تقویت کننده‌های امیتر مشترک، بیس مشترک و کلکتور مشترک با هم متفاوت است. در این قسمت به بررسی مشخصات کلی و عمومی تقویت کننده‌ی امیتر مشترک می پردازیم. در شکل ۴۰-۱ یک نمونه تقویت کننده امیتر مشترک نشان داده شده است. در این تقویت کننده، سیگنال ورودی را به پایه بیس اعمال می کنیم و سیگنال خروجی را از پایه کلکتور می گیریم.

شکل ۴۰-۱ یک نمونه تقویت کننده‌ی امیتر مشترک

مشخصات تقویت کننده امیتر مشترک به شرح زیر است :

الف: بهره‌ی ولتاژ ($\frac{V_o}{V_i}$) بیشتر از یک

ب: بهره‌ی جریان ($\frac{I_o}{I_i}$) بیشتر از یک

ج: مقاومت ورودی آن متوسط است (در حدود چند

کیلو اهم)

د: مقاومت خروجی آن متوسط است (در حدود چند کیلو

اهم)

ه: بین سیگنال ورودی و خروجی آن ۱۸۰ درجه اختلاف

فاز وجود دارد.

دلیل وجود اختلاف فاز ۱۸۰ درجه بین ورودی و خروجی

این است که وقتی دامنه سیگنال ورودی زیاد می‌شود، V_{BE}

نیز زیاد می‌شود و مقدار I_B را زیاد می‌کند. با افزایش I_B مقدار

I_C که برابر با βI_B است افزایش می‌یابد. از طرفی مقدار V_{CC}

در حلقه‌ی خروجی بین مقاومت R_C و V_{CE} تقسیم می‌شود.

چون V_{CC} ثابت است، با زیاد شدن I_C مقدار V_{RC} زیاد و

V_{CE} کم می‌شود. این کاهش ولتاژ به معنی وجود اختلاف فاز

۱۸۰ درجه بین ورودی و خروجی است. در صورتی که V_{BE}

کم شود عمل عکس اتفاق می‌افتد.

باتوجه به شکل ۴۱-۱ داریم:

$$V_{CC} = R_C I_C + V_{CE}$$

ثابت ثابت

۱-۱۱ آزمایش شماره ۳

تقویت کننده امیتر مشترک

زمان اجرا: ۵ ساعت آموزشی

۱-۱۱-۱ هدف آزمایش: بررسی تقویت ولتاژ در

تقویت کننده‌ی امیتر مشترک

۱-۱۱-۲ تجهیزات، ابزار، قطعات و مواد مورد نیاز:

ردیف	نام و مشخصات	تعداد / مقدار
۱	سیگنال ژنراتور صوتی	یک دستگاه
۲	اسیلوسکوپ دو کاناله	یک دستگاه
۳	منبع تغذیه ۱A و ۱۵V - ۰	یک دستگاه
۴	برد آزمایشگاهی	یک قطعه
۵	ترانزیستور BC107، BC108 یا BC109	یک عدد
۶	مقاومت‌های ۱KΩ، ۴۷kΩ، ۱۰KΩ، ۲۲۰Ω، ۱۰KΩ (۱/۴ وات)	هر کدام یک عدد
۷	خازن ۱۰۰μf	دو عدد
۸	خازن ۴۷μf	یک عدد
۹	سیم رابط یک سرگیره سوسماری	شش رشته
۱۰	سیم رابط معمولی ۵۰ سانتی متری	چهار رشته

۳-۱-۱۱ مراحل اجرای آزمایش:

الف: بررسی تقویت ولتاژ در تقویت کننده‌ی

امیتر مشترک با خازن بای پاس

■ منبع تغذیه را با احتیاط کامل به برق وصل کنید.

■ منبع تغذیه را روشن کنید و دامنه خروجی آن را روی

صفر ولت بگذارید.

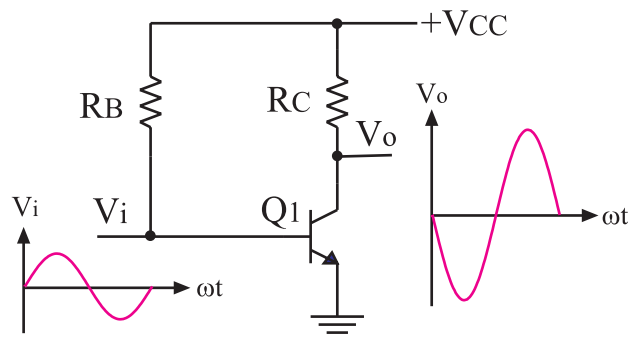
■ اسیلوسکوپ را روشن کنید و تنظیم‌های زیر را روی

آن انجام دهید.

■ به کمک ولوم INTEN نور اشعه را به مقدار کافی

تنظیم کنید.

■ به کمک ولوم FOCUS اشعه را تا حد ممکن نازک

شکل ۴۱-۱- تقویت کننده‌ی ساده ترانزیستوری

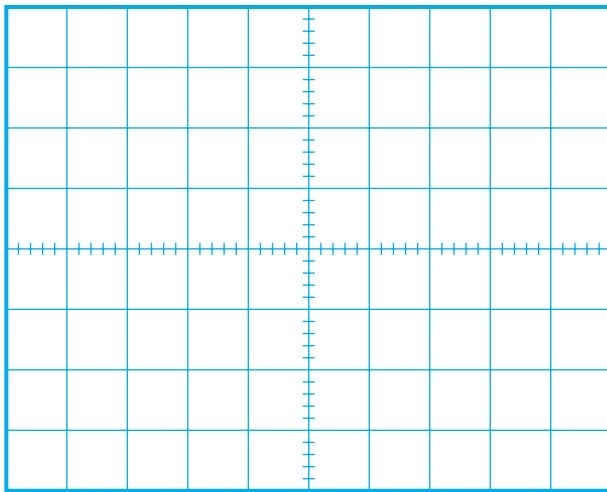
اسیلوسکوپ روی صفحه حساس برابر با ۵۰ میلی‌ولت باشد.
 ولتاژ خروجی منبع تغذیه را روی ۱۲ ولت تنظیم کنید.

کلید MODE اسیلوسکوپ را در حالت ALT قرار دهید.

کلید SOURCE اسیلوسکوپ را در حالت CH۱ بگذارید.

مکان صفر اشعه هر دو کانال را در مرکز تنظیم کنید.
 کلید AC-GND-DC کانال CH۱ را در حالت AC قرار دهید.

شکل موج ظاهر شده روی صفحه حساس را در نمودار شکل ۴۳-۱، با مقیاس مناسب رسم کنید.

شکل ۴۳-۱ شکل موج ولتاژ ورودی تقویت کننده

$$\text{Volts / Div} = \dots\dots\dots V$$

ولوم Volt variable را به طور کامل در جهت حرکت عقربه‌های ساعت بچرخانید.

V_m را از روی شکل موج نشان داده شده روی صفحه حساس به دست آورید.
 $V_m = \dots\dots\dots V$

کلید AC-GND-DC کانال CH۲ را در حالت AC قرار دهید.

شکل موج نشان داده شده روی صفحه حساس مربوط به CH۲ (خروجی تقویت کننده) را در نمودار شکل ۴۴-۱ با مقیاس مناسب رسم کنید.

(باریک) کنید.

کلید سلکتور TIME/DIV را روی رنج مناسب قرار دهید.

ولوم Level را روی صفر بگذارید.

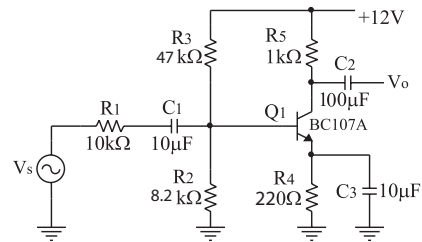
ولوم Time variable را در حالت cal قرار دهید.

ولوم Volt variable هر دو کانال را در حالت cal بگذارید.

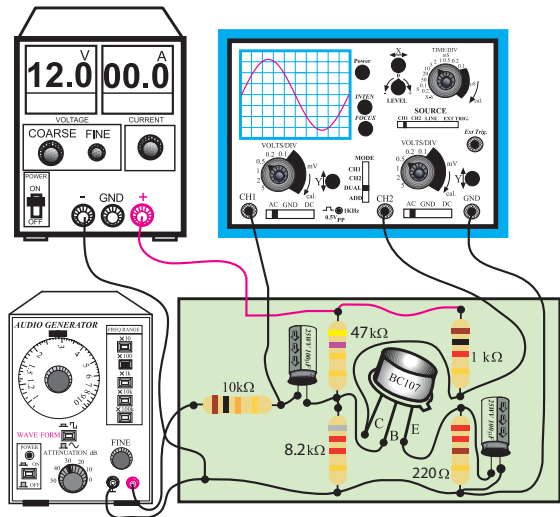
کلید AC-GND-DC مربوط به هر دو کانال را در

حالت GND قرار دهید.

مدار شکل ۴۲-۱ را روی برد ببندید.

شماتیک مدار

مدار عملی

شکل ۴۲-۱ مدار عملی تقویت کننده‌ی امیتر مشترک با خازن بای پاس

سیگنال ژنراتور را روشن کنید. شکل موج ولتاژ

خروجی آن را در حالت سینوسی قرار دهید و فرکانس آن را روی ۱ KHZ بگذارید. ولوم دامنه خروجی سیگنال ژنراتور را طوری تنظیم کنید که دامنه مشاهده شده مربوط به کانال CH۱